

РЕШЕНИЕ

№ 529

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **9074** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

4

Производството е по реда на чл. 197, вр. чл. 121, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба от Л. Х. А. срещу решение по жалба против постановление за налагане на обезпечителна мярка № ПО-92/21.08.2012 г. на директора на ТД на НАП С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 3206/07.06.2012 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложена предварителна

обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми в размер на 350 000 лв. на Л. Х. А. върху всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в посочени в постановлението търговски банки.

Видно от мотивите на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същото е издадено по мотивирано искане на орган по приходите в ТД на НАП С.. Видно също така от мотивите на постановлението при налагането на предварителните обезпечителни мерки е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в предположаем размер от 350 000 лв., представляващи данък по чл. 35 от ЗОДФЛ и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ.

В съответствие с чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция, който се е произнесъл с мотивирано решение, като е оставил жалбата без уважение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се споделят от настоящата инстанция.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 3206/07.06.2012 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложена предварителна обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми в размер на 350 000 лв. на Л. Х. А. върху всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в посочени в постановлението търговски банки. Видно от мотивите на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същото е издадено по мотивирано искане на орган по приходите в ТД на НАП С.. Видно също така от мотивите на постановлението при налагането на предварителните обезпечителни мерки е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в предположаем размер от 350 000 лв., представляващи данък по чл. 35 от ЗОДФЛ и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено в хода на започнало ревизионно производство по отношение на търговското дружество-жалбоподател в производството пред настоящата инстанция, възложено със заповед за възлагане на ревизия № 1203609/04.05.2012 г. Съгласно чл. 110, ал. 2 от ДОПК ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Анализът на посочения текст дава възможността за налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето,

вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, като следва да стане след мотивирано искане от орган по приходите до публичен изпълнител, което следва да бъде направено в хода на ревизията. Също така анализът на посочения текст предполага невъзможност от страна на орган по приходите да прави искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки при наличието на спряно ревизионно производство, каквото в процесния случай не е налице. Изводът е с оглед на обстоятелството на използване на думите в „хода на ревизията”. В процесния случай мотивираното искане на органа по приходите е направено в хода на ревизията, следователно е налице направено мотивирано искане в хода на ревизионното производство.

Не е налице твърдяното нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Съгласно посочения текст предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Изрично в обжалваното решение са изложени мотиви относно обстоятелствата по чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Наложеният обезпечителни мерки по никакъв начин не спират извършваната от лицето дейност.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай е налице мотивирано искане от органа по приходите, че без налагането на предварително обезпечение ще се затрудни събирането на публичното задължение. Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Следователно, по отношение приложимостта на материалния закон, посочената разпоредба е приложима относно частта ѝ на неспазване на изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Посоченият текст посочва като изискване за налагане на предварителните обезпечителни мерки единствено това за наличието на мотивирано искане от органа по приходите, което в процесния случай е налице. Правилни са изводите на решаващия административен орган, че за да е основателно възражението за нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК и за да бъде уважено същото, то следва да бъде подкрепено с доказателства, че наложеното обезпечение спира дейността на лицето. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че обжалваното решение било издадено от некомпетентен орган. Обжалваното решение е подписано от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни

мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Следователно, директорът на ТД на НАП С. е компетентният орган за издаването на обжалваното решение. Неоснователни са и оплакванията, съдържащи се в жалбата и свързани с обстоятелството, че вземането не било изискуемо. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, която разпоредба, както и правилно се посочва в обжалваното решение регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение. Характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и нейната цел е да гарантира събирането на публичните задължения. Характерът на мярката е описан в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като съгласно посочения текст в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки само се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК, но по отношение на същите и предпоставка за налагането на същите не е наличието на установени и изискуеми публични вземания, каквото изискване съществува по отношение на обезпечителните мерки по чл. 195 от ДОПК. Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, като най-късно същите могат да се наложат при издаването на ревизионния акт.

С оглед и направените изводи за съответствие на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с чл. 121, ал. 3 от ДОПК, следва извода за законосъобразност на същото, респективно извода за законосъобразност на решението на решаващия административен орган.

Предвид изложеното, жалбата следва да се остави без уважение.

В съответствие с изложеното, обжалваното решение следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Л. Х. А. срещу решение по жалба против постановление за налагане на обезпечителни мерки № ПО-92/21.08.2012 г. на директора на ТД на НАП С., като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

